

Χαιρετισμός στη Διάσκεψη Ορθοδόξων Γυναικών

«Η συμμετοχή των γυναικών στην Οικουμενική Κίνηση. Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον»

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. **Ιγνατίου**

Σας καλωσορίζουμε στην Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών και την Μητρόπολη Δημητριάδος και Αλμυρού. Σας υποδεχόμαστε με ιδιαίτερη χαρά και σας ευχαριστούμε ει βαθέων που ταξιδέψατε τόσο μακριά, αφήνοντας για λίγο τις οικογενειακές και επαγγελματικές σας υποχρεώσεις, για να μοιραστείτε μαζί μας τις σκέψεις, τους προβληματισμούς και τις ελπίδες σας, για ένα θέμα τόσο σημαντικό όσο είναι η συμμετοχή των γυναικών στη ζωή και το έργο των σύγχρονων Ορθοδόξων Εκκλησιών. Η Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών από την ίδρυση της παρακολουθεί με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις εξελίξεις στο χώρο των γυναικείων θεμάτων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το Πρόγραμμα μάλιστα του 2002-2003 ήταν αφιερωμένο στο θέμα 'Φύλο και θρησκεία. Η θέση της γυναίκας στην Εκκλησία' και κατά τη διάρκεια του η Ακαδημία είχε τη δυνατότητα και την ευκαιρία να φέρει σε διάλογο ορθόδοξους θεολόγους διαφόρων τάσεων, θεολόγους όλων των χριστιανικών ομολογιών αλλά και των δύο άλλων μεγάλων μονοθεϊστικών θρησκειών.

Οι γυναίκες στήριξαν την Εκκλησία, σύμφωνα με τη μαρτυρία των κειμένων της Καινής Διαθήκης, από τα πρώτα βήματα της. Είναι πολλά τα παραδείγματα της Καινής Διαθήκης που βεβαιώνουν το σημαντικό ρόλο των γυναικών στις πρωτοχριστιανικές κοινότητες, καθώς και τη θετική στάση του Ιησού απέναντι τους. Μια γυναίκα, η Μαρία, (Μτ. 1,18), η Θεοτόκος και 'Τιμιωτέρα των Χερουβείμ', σύμφωνα με το δόγμα της Εκκλησίας, απαντά θετικά στη πρόσκληση του Θεού και γίνεται η Κλίμακα ώστε ο Λόγος να γίνει 'σαρξ'. Στη συνέχεια, γυναίκες γίνονται αρωγοί στο ιεραποστολικό έργο· ζητούν με το λόγο και την πράξη τους τη συγχώρεση και την λαμβάνουν· θεραπεύονται· ομολογούν τη μεσσιανική ιδιότητα του Ιησού· μένουν κάτω από το Σταυρό, πιστές στο Δάσκαλο και Σωτήρα τους· λαμβάνουν πρώτες και μεταφέρουν το μήνυμα της Ανάστασης. Στην

ιστορική διαδρομή της Εκκλησίας διακονούν, ομολογούν, αγωνίζονται και πεθαίνουν με μαρτυρικό θάνατο.

Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι η Εκκλησία προσαρμόζοντας κάποιες φορές την πρακτική της στην κοσμική πραγματικότητα περιόρισε τη γυναίκα στο ρόλο της Μάρθας, λησμονώντας ότι ο Ιησούς επαίνεσε τη στάση της Μαρίας (Λκ. 10, 38-42). Η σύγχρονη πραγματικότητα απαιτεί από τη σύγχρονη γυναίκα, σύζυγο, μητέρα και εργαζόμενη να συνδυάσει τους δύο ρόλους, της Μαρίας και της Μάρθας, δηλ. να 'μεριμνά και να θορυβάξει περί πολλά' (Λκ. 10,41) και παράλληλα να επιλέγει την 'αγαθήν μερίδα.' Η Εκκλησία δε μπορεί και δεν πρέπει να μείνει αδιάφορη στα μηνύματα των καιρών, αλλά να ακούσει, να καταλάβει τις ανάγκες και να ανταποκριθεί.

Το θέμα της συνάντησή σας, «Η συμμετοχή των γυναικών στην Οικουμενική Κίνηση. Παρελθόν, Παρόν και Μέλλον» μας θυμίζει ένα ακόμη πεδίο στο οποίο οι σύγχρονες ορθόδοξες γυναίκες καλούνται να προσφέρουν το όραμα, το θεολογικό τους λόγο και τη διακονία τους. Όλες οι ορθόδοξες εκκλησίες που συμμετέχουν στον οικουμενικό διάλογο συνειδητοποιούν όλο και περισσότερο την αναγκαιότητα της παρουσίας γυναικών στις αντιπροσωπείες τους και της συμβολής τους σε θέματα που αφορούν τη θεολογία, τη διοίκηση, το κοινωνικό και ποιμαντικό έργο της Εκκλησίας. Είμαι βέβαιος ότι με μικρά αλλά σταθερά βήματα οδεύουμε στην πραγμάτωση του οράματος, που με τόσο ωραίο τρόπο μας δίνει ο Λεόντιος Επίσκοπος Νεαπόλεως Κύπρου: «ει ουν πάντες παρά Χριστώ ίσοι εσμέν, και προς αλλήλους ίσοι γενώμεθα».

Εύχομαι ο Κύριος Ιησούς Χριστός να είναι αρωγός και βοηθός στις εργασίες του συνεδρίου σας.